

характер у можливому просторі твору. Нехитре лікувальне мистецтво поєднує справжнє “врачеваніє” з незлобною іронією надаючи до популярних йодових ванн, які “Сіль Сіліч” прописував і при цьому відверто зізнавався: “Люблю поклонитися весне у себя на родине, в родной хате”.

Щиро заздру людям, котрі тримали оці сторінки зі словами, під якими проставлено підпис самого Григора Тютюнника.

При переході в постмодерну зону своєї історії поетика новели, від-новельної повісті й жанрового мислення в цілому зазнала відчутної внутрішньої динаміки, перегрупування компонентів, зміни їх ролей та функцій. Найдовше визрівала (якщо можна так сказати) “брунька” новелістичного психологізму. Вона практично “розбухла” й “зацвіла” (ставши “тригером”, “спусковим гачком” конфліктності) у повісті “Облава”, а надалі ніби завмерла у вичікуванні, знайшовши деяку поживу в сюжетних перипетіях практично службової динаміки у “Дні моєму суботньому”.

Останній же стимулятор жанрової динаміки прозоро намітився з появою у структурі повісті “Житіє Артема Безвіконного” майже постмодерної фігури Деріда-Базара. Прикро, що її потенції лише ледь-ледь заявлені сюжетно й не окреслені у присюжетних композиційних виявах авторської активності.

Григор Тютюнник був підкреслено реалістичний, надто – у новелістиці. Усі його дитячі смерті й потоплення, а так само й дорослі погібелі жодною мірою не асоційовані з віртуальністю, так само як і нагороди медалями. Той же реалізм охоплює й усі ритуали – поминки, відспівування, весілля. У тому й демонстративна його повчальність, що був Григор, як і його герої, живим докором самій системі.

Наші презентації

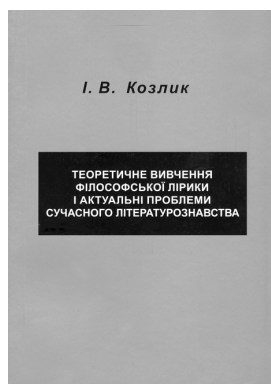

Н.В.Костенко. Українське віршування ХХ століття: Навчальний посібник. – Вид. 2, випр. та доп. – К.: ВПУ “Київський університет”, 2006. – 287 с.

У посібнику розглядаються основні тенденції українського віршування ХХ століття. Засобами порівняльно-історичного та статистичного аналізу здійснено систематику форм українського неокласичного та класичного вірша. Н.Костенко проаналізувала понад 20 тисяч творів кількох поколінь українських поетів. Видання присвячено пам'яті вченого-віршознавця М.Гаспарова, уміщено багато його листів до дослідниці.

Козлик І.В. Теоретичне вивчення філософської лірики і актуальні проблеми сучасного літературознавства: Монографія / Наук. ред. Г.Сивокінь. – Івано-Франківськ: Поліскан; Гостинець, 2007. – 591 с.

У монографії здійснено теоретичне дослідження філософської лірики як жанрового феномена в горизонті просторового тлумачення категорії “жанр”. Збереження нежанрового аспекту розгляду філософської лірики дозволяє переважно увагу з предметно-тематичного матеріалу на художньо-змістовий вектор його тематизації в конкретних ліричних текстах. При цьому основна проблематика дослідження актуалізується на ґрунті послідовного зв'язку з сучасним станом літературознавчої науки, а її висвітлення відповідає структурі теоретико-літературної галузі.

І.Х.